

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

Ko je prišel na krov in se preden se je imel čas ozreti po svoji častni straži, ki je stala v vrsti na krovu, ga je zadela na glavo udarec s kijem, da je kakor snop pal v Hagthorpejevo naročje.

Naglo so ga odnesli v njegovo kabino, nakar so spravili na krov moze, ki jih je pustil v čolnu. Peter Blood je bil genij in tudi nekam dramatičnega razpoloženja, zato lahko rečemo, da je bil upravljen dramatičen prizor, ki se je zdaj nudil opazovalcem na obrežju.

Na obrežju je namreč stal na čelu množice polkovnik Bishop, ob njegovi strani pa guverner Steed, ki sta namršeni obrvi zrla odplutje osmih čolnov s španskimi pirati, ki so pravkar odrinili od brega.

Čolni so torej odrinili od obrežja med smehom in norčevanjem špancev, ki so še vedno obsipali ljudi na obrežju s svojimi neslanimi dovtipi. Ko so čolni dospeli nekako do pol poti med obrežjem in ladjo, je na ladji nenadoma zagrmel topovski strel.

Krogla je udarila v morje nekaj jardov pred prvim čolnom ter dvignila curek vode, ki je oškropil pirate v prvem čolnu. Ti so za trenotek prenehali z veslanjem ter drug drugega osupli pogledali. Nato pa so njihove besede liki eksplozija udarile na dan. Vsi razjarjeni so pričeli preklinjati lahkomišelnost svojih topničarjev, ki bi morali vendar bolje vedeti, kakor pa v tako bližino nameriti pozdravni strel. Piratje so še

vedno preklinjali, ko je na ladji zagrmel drugi, bolj namerjen strel, in izstrel je zdaj treščil v enega njihovih čolnov ter ga razbil v trske, dočim je zletela njegova posadka nekateri živi, drugi mrtvi, v vodo.

Moštvo ostalih sedmih čolnov je bilo zdaj še bolj osuplo, ker nikakor ni moglo doumeti, kaj naj vse to pomeni. Španci so se dvignili v čolnih, pretili s pestmi ter preklinjali, kakšni blazniki so vendar na ladji, ki streljajo na svoje lastne ljudi!

V tem trenutku je treščil natančno v sredo mednje tretji izstrel, ki je razbil na drobne kosce drugi čoln. Piratom je bilo zdaj dovolj, zato so se uprli v vesla ter se preklinjaje razkropili na vse strani. Nekateri so na vso moč veslali nazaj proti obrežju, dočim so drugi hoteli proti ladji, da vidijo, kakšen hudič je zajezil moštvo na nji. Da je bilo na ladji nekaj narobe, o tem ni moglo biti zdaj nobenega dvoma več, zlasti, ker sta trenotek zatem treščili spet dve karteči ter razbili tretji čoln.

Resolutni topničar Ogle je izborno dokazal, da res nekaj ve o topovih. V svoji zmedeni konsternaciji so mu Španci še olajšali delo, ker so natrpali svoje čolne skupaj.

Ko je padel četrti strel, so bili vsi na jasnem v toliko, da je na ladji njihov sovražnik, pa bil že kdorkoli. Naglo so pričeli veslati proti bregu, katerega pa niso dosegli prej, dokler ni sta bila še njihova nadaljna dva čolna razbita.

Ce so bili že Španci v veliki zmedeni zaradi vsega tega, kaj naj rečemo šele o naseljenikih, ki so stali odprtih ust na pomolu ter nemo strmeli na razvoj stvari. Nekoliko se jim je zjasnilo v glavah šele tedaj, ko so videli, da je nenadoma izginila španska zastava z najvišjega jambora, nakar je šinil kvišku "Union Jack" — zastava Anglije.

Topničar Ogle pa je medtem še vedno nadaljeval z dajanjem dokazov, da njegovo topničarstvo ni šele od včeraj. Pošiljal je strel za strelom za bežečimi Španci. Zadnji njihov čoln je bil razbit baš v trenutku, ko je dosegel obalo.

To je bil torej konec piratov, ki so še pred desetimi minutami, vsi veseli in razigrani, veslali proti ladji, zibajoč se v sladkih mislih o delitvi zlatih osmakov. Pošice piratov je dosegla breg z zdravo kožo, toda težko je reči, če so imeli vzrok, da so si čestitali glede sprejema, katerega so bili tam deležni.

Kakor rečeno, naseljeniki na pomolu si niso vedeli razlagati stvari. Da so bili zdaj na krovu ladje prijatelji, o tem ni bilo dvoma, zakaj za to je bilo dovolj dokazov. Ampak kdo so ljudje — so se vpraševali na pomolu — ki so zdaj gospodarji ladje, in odkod so se vzeli? To je treba zdaj pred vsem dognati. Neka hrabra in neustrašna skupina otočanov se je morala tekom noči prikrasti na ladjo ter jo zavzeti. Treba je torej dognati identiteto teh misterioznih ljudi, da se jim izkaže čast, katere jim gre.

Ker stanje guvernerja Steeda ni dovoljevalo — protin ga je namreč še vedno mučil — se je na to mislilo podal polkovnik Bishop z dvema uradnikoma.

Ko je stopil z lestve na ladijski krov, je bilo prvo, kar je polkovnik opazil, zlato, ki je ležalo v štirih zabojih na krovu in h katerim zabojem je moral enega skoraj sam prispevati. Njegove oči so se ob pogledu na te zaboje od veselja zasvetile.

Ob obeh straneh krova sta stali dve vrsti mož v lepem redu, v svetlih prsnih oklepih iz s čeladami na glavah, držec svoje muškete ob nogah.

Nihče ni mogel pričakovati, da bi mogel polkovnik Bishop v teh vojsčakah na prvi pogled spoznati one sestradane ljudi s svoje plantaže, ki so bili še večeraj bolj podobni strašilom za v koruzo kakor pa ljudem. Še manj pa se more pričakovati, da bi bil na prvi hip spoznal krasnega, vpludnega gentlmana, ki je stopal proti njemu, da ga pozdravi — visokega, gracioznega gentlmana, oblečenega po španskem običaju, ves v črnem žametu, obrobljenem za vratom in ob rokavih z dragocenimi belimi čipkami, opasan z lahkim mečem s poslačenim ročajem ter pokrit s širokokrajnim kastorjem, okrašenim z belim novejim

peresom, in s skrbno nakodranimi, črnimi lasmi.

"Dobrodošli na krovu ladje Cinco Llagas, polkovnik — ljubček!" je dejal z glasom, ki se je zdel polkovniku nekam znan. "Glejte, poslužili smo se garde-robe špancev, da počastimo ta sprejem, dasi se skoro nisem drznil upati, da boste vi sami, ki vas bomo imeli čast pozdraviti. Tu ste se znašli med prijatelji — in sicer med svojimi starimi prijatelji."

Polkovnik je izbulil oči. Pred seboj je namreč videl Mr. Peter Blooda v vsem njegovem sijaju — bil je skrbno obrit, njegovi lasje skrbno nakodrani in skrbno oblečen, tako da je izgledal ves drug, mnogo mlajši mož. Izgledal ni niti en dan nad tri in trideset let, kar je bila ob tem času njegova starost.

"Peter Blood!" je rekel ves osupel. Potem pa se mu je pojavil na obrazu zadovoljen usmev. "Torej ste bili vi, ki...?" "Da, jaz, polkovnik, jaz in patije moji in vaši prijatelji." Ob teh besedah je Mr. Blood zamahnil z roko, da so zavirale krasne čipke na njegovem rokavu ter pokazal na dve vrsti vojsčakov.

Polkovnik jih je zdaj natančneje pogledal. "Pri Bogu!" se je razveselil. "In s temi ljudmi ste tako izborno zagodli španskim psom! Ah, saj to je naravnost herojstvo!"

"Herojstvo? To je naravnost epično. Vidim, da pričenjate počasi spoznavati moje zmognosti in moj genij."

Polkovnik Bishop je šel nad odprtino, ki je vodila v notranjost, se odkril ter si otrl potno čelo.

"Zadivljate me!" je končno rekel. "Pri moji veri, zadivljate me! Da ste rešili te zaklade in zraven zasegli še to izborno ladjo z vsem, kar je na njej! Kakor je Bog v nebesih, za to dejanje zaslužite pohvalo!"

"Jaz sem popolnoma vaših misli."

"Pri Bogu! Vsi ste zaslužili nagrado in videli boste, da znam biti hvaležen."

"Saj te je vse, kar je treba," je rekel Mr. Blood. "Vprašanje je le, kaj smo zaslužili in kako

hvaležnega vas bomo zdaj naslili."

Polkovnik Bishop ga je pogledal. V njegovem pogledu je bila senca osuplosti.

"Hm... njegova ekselencija, guverner, bo pisal domov v Anglijo o vašem dejanju, in skoraj gotovo vam bo del kazni odpustil."

"Velikodušnost kralja Jamesa je dobro znana," je zarenčal Nathan Hagthorpe, ki je stal pred vrsto ostalih rebelov, ki so se komaj vzdrževali smeha.

Polkovnik Bishop je malo osupnil. V njegovi duši se je zdaj prvičkrat porodil sum. Zazdelo se mu je, da vsa stvar ni tako prijetna in prijateljska, kakor je izgledala na prvi pogled. "In poleg tega je še neka dru-

ga stvar," je spet povzel Peter Blood. "Namreč stvar glede bičanja, ki je bilo meni obljubljeno. Vi ste mož-beseda, polkovnik, v takih stvareh — saj v drugih morda niste — in rekli ste, da ne boste pustili palca zdrave kože na mojem hrbtu."

Plantažnik je zamahnil z roko. Zdelo se je, kakor da ga je beseda o bičanju skoraj žalila.

"Ah, molčite, molčite! To tem izbornem, herojskem dejanju, ki ste ga izvršili s svojimi ljudmi, ne bom več mislil na take stvari."

(Dalje prihodnjico)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

Ako nameravate kupiti, zidati ali modernizirati vašo hišo

obiščite Federal Housing Administration osigurano vknjižno kliniko v Bulkley poslopju. FHA uradniki vam bodo razložili nov finančni program, s katerim sodelujejo banke članice te družbe.

The Cleveland Clearing House Association

Luckies — lahka kaja

BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA—"IT'S TOASTED"

Luckies so manj kislobne

Preobličila Kislobe Drugih Znaanih Vrsti Nad Lucky Strike Cigaretami

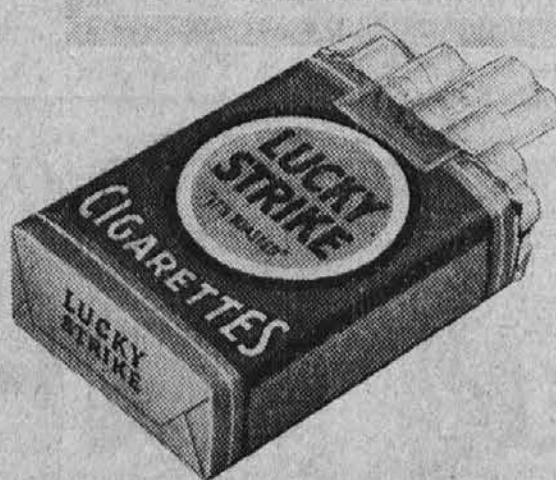
BRAND	Kislobne
LUCKY STRIKE	53%
BRAND B	55%
BRAND C	57%
BRAND D	59%

SREDNJI LISTI

Vrhnji listi vseh tobaknih rastlin utesnejo dati končni rezek, alkalijski okus. Spodnji listi povzročijo kislobnost v kaji. Samo srednji listi so, ki se približujejo v naravi najbolj okusnemu kislobno-alkalijškemu razmerju. V LUCKY STRIKE cigaretah so rabljeni srednji listi.

LUCKIES SO MANJ KISLOBNE!
Zadnje kemične preizkušnje kažejo* da imajo druge znane vrste preobličilo kislobe nad Lucky Strike od 53% do 100%.

* Izidi Potrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijev In Znanstvenih Skupin

"IT'S TOASTED"—Zaščita vašega grla—proti draženju—proti kašlju

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostni in globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da je za vedno v Gospodu zaspal naš preljubljeni soprog in oče

Andrew Možek

ki je po štirinajst mesečni bolezni, previden s svetimi zakramenti, zatisnil svoje trudne oči dne 29. januarja 1936 v starosti 53 let. Doma je bil iz Roba, pošta Lašče. K večnemu počitku smo ga položili dne 1. februarja 1936 na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo se lepo zahvaliti družini Edward Možek, Mrs. Katy Tramsak, družini Fr. Hočevar iz Spencer Ave., Anton Koenig, ki so nam bili v prvo pomoč in tolažbo v tem najbolj žalostnem času. Ravno tako lepa hvala vsem, ki so prišli ranjkega pokropit, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter vsem, ki so se udeležili pogreba.

Prisrčna hvala Rev. Max Sodji za podeljene sv. zakramente, za spremstvo iz hiše žalosti v cerkev in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Iskreno se zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih vencev, ki so v zadnji pozdrav okrasili krsto draga ranjkega in sicer Mr. in Mrs. Andrew Možek Jr., Mr. in Mrs. Rudolph Možek, Mr. Anton Koenig, Mr. in Mrs. Anton in Frances Klun, Mr. Anton Svete in družina, družina Joe Zgonc, the Employees of the Canfield Oil Co. No. 2 Works, društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ. Ravno tako lepa hvala prijateljem in sosedom za skupni krasen venec.

Prisrčna hvala sledečim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za dušo pokojnega: družina Edward Možek, E. 53 St., družina Andrew Možek Jr., Mr. in Mrs. Joseph Koenig, Anton Gobec, Mr. in Mrs. John Klančar, Mr. in Mrs. Louis Tomšič, Mrs. Mary Smole, Spencer Ave., Anton Klančar, Carl Ave., Mr. in Mrs. Sporar, E. 45 St., Mr. John Zgonc, E. 61 St., družina A. Fortuna, družina Louis Cimperman, Mr. in Mrs. Maver, Collinwood, Mrs. Mary Hočevar, družina Leskovec, Spencer Ave., Mrs. Prijatelj, Mr. Tony Gorenc, družina John Kadunc, družina Anton Korošec, Mr. in Mrs. Hanko, družina John Tramsak, Mr. in Mrs. Joseph Deal, Hefan Andollec, Tonil Adenit, John Simons.

Prav lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Lepa hvala pogrebniku Frank Zakrajšku za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Še ekrat prisrčna hvala vsem, ki ste se na en način ali drugi izkazali kot zvesti prijatelji, ne bomo vas pozabili in naj vam ljubi Bog stotero povrne.

Ti, predragi in nepozabljeni soprog in oče, ki si se za vedno ločil od nas, dokončal si trpljenje tega sveta ter se preselil v boljše večno življenje. V globoki žalosti Ti želimo, da počivaš mirno v zasluženem pokoju. Nebeška luč naj Ti svetli in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Žalujoči ostali:

Mary Možek, soproga;

Andrew, Rudolph, Edward, Louis, sinovi.

Zapušča tukaj tudi žalujočega brata Edward Možek, v stari domovini pa žalujočo mater, brata in 4 sestre.

Cleveland, Ohio 2. marca, 1936.